

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 11 ຕຸລາ 2026 (10-11-2026)

ພຣະເຈົ້າກ່າວແລະພວກເຮົາຕອບສນອງ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ເມື່ອພວກເຮົາຄົ້ນພົບນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາຕ້ອງຕິດຕາມມັນ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ: ເບິ່ງທີ່ໂລກຂອງພວກເຮົາ

ສ່ວນໃຫຍ່ເຮົາຮູ້ດີວ່າເຮົາຄວນເຮັດຫຍັງ, ແຕ່ເຮົາເລືອກທີ່ຈະບໍ່ເຮັດສິ່ງນັ້ນ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ຫຼາຍຄົນສາມາດເວົ້າເຖິງປະໂຫຍດຂອງການກິນອາຫານທີ່ມີປະໂຫຍດຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະການອອກກຳລັງກາຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າຕົວເຮົາເອງຈະບໍ່ໄດ້ອອກກຳລັງກາຍ ຫຼື ກິນອາຫານຢ່າງຖືກຫຼັກການກໍຕາມ. ສິ່ງທີ່ໜ້າເສັຍດາຍຍິ່ງກວ່ານັ້ນກໍຄື ເມື່ອພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຖືກສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງຕໍ່ໜ້າເຮົາແລ້ວ, ແຕ່ເຮົາກັບເລືອກທີ່ຈະເຮັດຕາມວິທີທາງຂອງຕົນເອງ. ການບໍ່ສົນໃຈແຜນການທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ມີຕໍ່ຊີວິດຂອງເຮົານັ້ນຍ່ອມມີຜົນຕາມມາ, ແຕ່ການເຊື່ອຟັງນັ້ນນຳມາຊຶ່ງພຣະພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່. ສ່ວນສຳຄັນໃນການພັດທະນາມຸມມອງຊີວິດໂດຍອີງໃສ່ພຣະຄຳພີ ຄືການເຂົ້າໃຈວ່າເຮົາເປັນໃຜໃນພຣະຄຣິດ. ການເປັນຜູ້ຕິດຕາມພຣະຄຣິດ ໝາຍເຖິງການດຳເນີນຊີວິດຢູ່ພາຍໃຕ້ການຕອບຄອງຂອງພຣະອົງດ້ວຍການເຊື່ອຟັງຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ເມື່ອເຮົາຮັບຮູ້ເຖິງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ, ເຮົາກໍຄວນເຊື່ອຟັງພຣະປະສົງນັ້ນ. ເຮົາທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ຕ້ອງປະເຊີນກັບການຕັດສິນໃຈຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ການຕັດສິນໃຈເຫຼົ່ານັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະນຳພາເຮົາໄປສູ່ຄວາມສັມພັນທີ່ເລິກເຊິ່ງຍິ່ງຂຶ້ນກັບພຣະຄຣິດ, ຫຼື ມັນກໍອາດເຮັດໃຫ້ຄວາມຮັກທີ່ເຮົາມີຕໍ່ພຣະອົງຈືດຈາງລົງ ຈົນຢູ່ໃນສະພາບທີ່ອັນຕະລາຍ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວ, ຢ່າປ່ອຍໃຫ້ມີການຊັກຊ້າແມ່ນແຕ່ຊົ່ວຂນະດຽວໃນການຕອບສນອງຂອງເຈົ້າ. ຈົ່ງຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເວົ້າວ່າ "ຕົກລົງ" (ເຊື່ອຟັງ) ໄວ້ລ່ວງໜ້າເລີຍ. *ພໍ່ແມ່ຂອງເຈົ້າເຄີຍອະທິບາຍວ່າເຈົ້າເປັນເດັກທີ່ເຊື່ອຟັງ ຫຼື ເປັນເດັກທີ່ມີຄວາມຕັ້ງໃຈແນ່ນອນ ແລະຍືນຍົດໃນຄວາມຄິດຂອງຕົນເອງ? ໂດຍທົ່ວໄປ, ດຽວນີ້ເຈົ້າມີປະຕິກິລິຍາແນວໃດຕໍ່ຜູ້ທີ່ມີອຳນາດ ຫຼືຜູ້ທີ່ມີຕຳແໜ່ງສູງກວ່າ?*

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ເພງສັຣເສີນ 119:30-32 ຈົ່ງເລືອກໃນການເຊື່ອຟັງພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ.

30. ຂ້າພະອົງໄດ້ເລືອກທາງຄວາມສັດຊື່ ຂ້າພະອົງຕັ້ງກົດໝາຍຂອງພຣະອົງໄວ້ຊື່ໜ້າຂ້າພະອົງ. 31. ຂ້າພະອົງຜູກພັນຢູ່ກັບບັນດາພຣະໂອວາດຂອງພຣະອົງ ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຂໍຢ່າໃຫ້ຂ້າພະອົງຂາຍໜ້າ. 32. ຂ້າພະອົງຈະແລ່ນໃນທາງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ເມື່ອພຣະອົງຊົງຂຍາຍຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຂ້າພະອົງ.

ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວ. ພຣະອົງຊົງກ່າວຜ່ານທາງພຣະຄຳພີ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈເຖິງພຣະລັກສະນະ, ພຣະປະສົງ, ພຣະທັຍ ແລະວິຖີທາງຂອງພຣະອົງ. ພຣະອົງຊົງກ່າວຜ່ານທາງການອະທິຖານ ໃນຂະນະທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງນະມັດສະການພຣະອົງ ແລະມອບຊີວິດຂອງຕົນໄວ້ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງ. ພຣະອົງຊົງຍືນຍັນສິ່ງທີ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໄວ້ນັ້ນ ຜ່ານທາງສາມັກຄີທັມ ແລະ ການບົວລະບັດໃນກຸ່ມປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງທີ່ຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກທ້ອງຖິ່ນ. ພຣະອົງຊົງປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບສະຖານະການຕ່າງໆຂອງເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາຮັບຮູ້ວ່າ ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວມັນ ກຳລັງເກີດຂຶ້ນຢ່າງຊັດເຈນທັງພາຍໃນ ແລະອ້ອມຮອບຕົວເຮົາ. ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາປັບປຸງສິ່ງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮ່ວມມືກັບພຣະອົງໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງກຳລັງກະທຳຢູ່. ເມື່ອພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວ, ການຕອບສນອງທີ່ເໝາະສົມພຽງຢ່າງດຽວຄື ການເຊື່ອຟັງໃນທັນທີ. ການເຊື່ອຟັງທີ່ຊັກຊ້າຖືວ່າເກົ່າກັບການບໍ່ເຊື່ອຟັງຢ່າງຈະແຈ້ງ ເມື່ອພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນມີຄວາມຊັດເຈນ. ຜູ້ຮຽນເພງສັຣເສີນໄດ້ໃຊ້ຖ້ອຍຄຳທີ່ສະແດງເຖິງການກະທຳ ເພື່ອຖ່າຍທອດ

ຄວາມເລິກເຊິ່ງແຫ່ງການອຸທິດຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ: ຄຳກິລິຍາຕ່າງໆເຊັ່ນ: "ໄດ້ເລືອກ," "ຕັ້ງໃຈ," "ຍຶດໝັ້ນ," ແລະ "ຕິດຕາມ" ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຕອບສນອງທີ່ເໝາະສົມຕໍ່ພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍໄວ້ (ຂໍ້ 30-32). ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງກໍຄື, ເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າອຸທິດຕົນຕໍ່ພຣະອົງ, ພວກເຂົາກໍຈະເອົາໃຈໃສ່ໃນການປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງໄປພ້ອມໆກັນ. ນີ້ເປັນບົດສະຫຼຸບທີ່ດີເລີດກ່ຽວກັບຊີວິດທີ່ຍຳເກາງພຣະເຈົ້າ! ພຣະເຢຊູໄດ້ເລົ່າຄຳອຸປະມາເຣື່ອງລູກຊາຍສອງຄົນ (ມທ. 21:28-32). ພໍຄົນນຶ່ງໄດ້ຂໍໃຫ້ລູກຊາຍທັງສອງໄປເຮັດວຽກຢູ່ໃນສວນອະນຸນຂອງເພີ່ນ. ລູກຊາຍຄົນທຳອິດໄດ້ຕໍ່ຕ້ານ ແລະປະຕິເສດທີ່ຈະໄປ, ແຕ່ໃນທີ່ສຸດລາວກໍກັບໃຈ ແລະ ລົງມືເຮັດຕາມທີ່ພໍ່ໄດ້ບອກໄວ້. ສ່ວນລູກຊາຍຄົນທີສອງນັ້ນເຫັນດີ ແລະ ສັນຍາວ່າຈະໄປ, ແຕ່ລາວບໍ່ໄດ້ລົງມືເຮັດແທ້ຈິງເລີຍ. ລູກຊາຍຄົນໃດທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພໍ່? ຄຳຕອບແມ່ນຂຶ້ນກັບວ່າສິ່ງໃດສຳຄັນກວ່າກັນ-ຮູບລັກສນະພາບນອກ ຫຼືຄວາມເປັນຈິງພາຍໃນ. ສິ່ງໃດໜ້າເຊື່ອຖືຫຼາຍກວ່າກັນ-ຄຳເວົ້າ ຫຼືການກະທຳ? ຫົວໃຈທີ່ປ່ຽນແປງໃໝ່ແມ່ນຫົວໃຈທີ່ມີຄວາມເຕັມໃຈ. ລູກຊາຍທັງສອງເຂົ້າໃຈສິ່ງທີ່ພໍ່ເວົ້າ. ທັງສອງເຂົ້າໃຈວຽກທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຢ່າງລະອຽດຖີ່ຖ້ວນ ຈົນສາມາດເວົ້າທວນຄືນໃຫ້ພໍ່ຟັງໄດ້. ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຢູ່ທີ່ຄວາມເຂົ້າໃຈ; ແຕ່ມັນຢູ່ທີ່ການເລືອກທີ່ຈະປະຕິບັດດ້ວຍການເຊື່ອຟັງ. ພວກເຮົາຈະສາມາດເວົ້າແບບດຽວກັບຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນໄດ້ບໍ່ວ່າ: "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລືອກທາງແຫ່ງຄວາມສັດຊື່"(ເພງສັຣເສີນ 119:30)? ມັນອາດເປັນເຣື່ອງຍາກທີ່ຈະຍອມຮັບຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເຮັດຢູ່ໃນຕອນນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລືອກເຮັດແທ້ໆ, ເປັນສິ່ງທີ່ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າໂນ້ມອງໄປຫາ. ແລະສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເລືອກນັ້ນຈະເປັນຕົວການກຳນົດທິດທາງຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດໂອນຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຕັດສິນໃຈນັ້ນໄປໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້. ເພື່ອຕອບສນອງຕໍ່ພຣະວັຈນະຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຊົງເປີດເຜີຍອອກມາ, ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນໄດ້ອະທິຖານຂໍໃຫ້ວິຖີຊີວິດຂອງຕົນຊ່ວຍປົກປ້ອງລາວຈາກຄວາມກັງວົນໃຈ ແລະ ຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຕື່ມອີກ ("ອັບອາຍຂາຍໜ້າ," ຂໍ້ 31). ການຕອບສນອງດ້ວຍການເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ນຳໄປສູ່ຄວາມສະບາຍໃຈອັນເລິກເຊິ່ງໃນພຣະເຈົ້າ. ເປັນເວລາກວ່າສາມຮ້ອຍປີມາແລ້ວທີ່ຊາວຄຣິສະຕຽນໄດ້ຮັບປະໂຫຍດຈາກບົດອະທິບາຍພຣະຄຳພີທີ່ຂຽນໂດຍທ່ານ ແມັດເຕີວ ເຮັນຣີ (Matthew Henry), ຊຶ່ງເປັນສິດຍາພິບານຊາວອັງກິດ. ບົດອະທິບາຍຂອງເພີ່ນແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ການນຳເອົາຂໍ້ພຣະຄຳພີມາປະຕິບັດໃນຊີວິດຈິງ ແລະການເສີມສ້າງຊີວິດຝ່າຍຈິດວິນຍານ. ກ່ຽວກັບຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານີ້, ເພີ່ນໄດ້ຂຽນວ່າ: "ຍິ່ງພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມສະບາຍໃຈໃຫ້ເຮົາຫຼາຍເທົ່າໃດ, ພຣະອົງກໍຍິ່ງຄາດຫວັງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຈາກເຮົາຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ ຄວນເປັນດັ່ງລໍ້ຂັບເຄື່ອນການເຊື່ອຟັງຂອງເຮົາ."¹ ເຈົ້າເຫັນຄວາມສັມພັນແນວໃດລະຫວ່າງການເລືອກຕ່າງໆຂອງພວກເຮົາ ກັບການກະທຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງເຮົາ?

2. ເພງສັຣເສີນ 119:33-35 ອະທິຖານສຳລັບຄວາມຊັດເຈນແລະການເຂົ້າໃຈນຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ

33. ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍຊົງສອນທາງກົດລະບຽບແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກສາທາງນັ້ນໄວ້ຈົນສຸດປາຍ 34. ຂໍປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັກສາພຣະທັມຂອງພຣະອົງໄວ້ ແລະປະຕິບັດດ້ວຍສຸດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. 35. ຂໍໃຜດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າໄປໃນທາງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະອົງ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຍິນດີໃນທາງນັ້ນ.

ປະໂຫຍດທີ່ວ່າ "ຕ້ອງມີການປະກອບຊັ້ນສ່ວນເອງ" ສາມາດສ້າງຄວາມກັງວົນໃຈໃຫ້ກັບທຸກຄົນໄດ້. ມີໃຜແດ່ທີ່ເຄີຍແກະກ່ອງບັນຈຸອຸປະກອນອອກມາ ແລ້ວພົບວ່າຄູ່ມືການປະກອບນັ້ນຫາຍໄປ? ຮູບພາບທີ່ຢູ່ເທິງກ່ອງສັນຍາວ່າຈະໄດ້ຕູ້ໃສ່ເຄື່ອງ, ຜາສາດຂອງຫຼິ້ນ ຫຼືເຕົາປັ້ງທີ່ສວຍງາມ. ແຕ່ຖ້າປາສະຈາກຄູ່ມືການປະກອບ, ວຽກງານນັ້ນກໍຈະປ່ຽນຈາກໂຄງການທ້າຍອາທິດທີ່ໜ້າພໍໃຈ ກາຍເປັນວຽກທີ່ໜັກໜ່ວງ ແລະຫຍຸ້ງຍາກ. ແມ່ນແຕ່ຜູ້ທີ່ມີຄວາມກະຕືລືລົ້ນສູງ ເຊິ່ງຍອມລົງມືເຮັດວຽກນັ້ນທັນທີ (ເຈົ້າຄົງຮູ້ດີວ່າຈົ່າແມ່ນໃຜ!) ກໍອາດຈະຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການທີ່ຫຍຸ້ງຍາກໄດ້. ຄວາມສຳເລັດຂອງວຽກງານດັ່ງກ່າວແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມຊັດເຈນ, ຄວາມຖືກຕ້ອງແລະການມີຢູ່ຂອງຄູ່ມືການປະກອບ. ເຈົ້າເຄີຍຮູ້ສຶກແບບນັ້ນຕໍ່ຊີວິດຂອງຈົ່າບໍ່? ພຣະເຈົ້າໄດ້ມອບພາບໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າ ຊີວິດຂອງເຮົາຄວນຈະເປັນແນວໃດ. ພຣະອົງຊົງເຊີນຊວນໃຫ້ເຮົາມາຮ່ວມມືກັບພຣະອົງໃນສິ່ງທີ່ພຣະອົງກຳລັງເຮັດຢູ່ໃນໂລກອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາປາຖນາທີ່ຈະກ້າວໄປສູ່ແຜນການຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ວ່າມັນເປັນແນວໃດ? ຖ້າສຽງຮ້ອງຂອງຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນໃນຂໍ້ 30-32 ຄື "ຂໍຊົງ

ໂຜດພື້ນຟູຊີວິດຂ້າງນ້ອຍ!" ແລ້ວ ສຽງຮ້ອງຂອງຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນໃນຂໍ້ 33-40 ກໍຄື "ຂໍໂຜດສອນຂ້າງນ້ອຍ!" ເພື່ອໃຫ້ລາວມີຄວາມ
 ຊັດເຈນແລະເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບຄຳແນະນຳຂອງພຣະອົງ. ຄວາມຖອມຕົວແລະການເພິ່ງພາອາສັຍຂອງຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນແມ່ນເຫັນໄດ້
 ຊັດເຈນ. ພວກເຮົາສາມາດແນ່ໃຈໄດ້ວ່າບໍ່ພຽງແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງຕໍ່ພວກເຮົາໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພຣະ
 ອົງຍັງເປັນຜູ້ທີ່ຕິດຄວາມໝາຍການເປີດເຜີຍຂອງພຣະອົງເອງ. ນີ້ແມ່ນການກະທຳແຫ່ງພຣະຄຸນແທ້ໆ! ເພງສັຣເສີນ 119 ທັງໝົດແມ່ນ
 ສະເຫຼີມສະຫຼອງຄວາມເປັນຈິງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ເປີດເຜີຍຕົວເອງໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ຈັກ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າ- "ກົດເກນ"
 (ຂໍ້ 30), "ຂໍ້ກຳນົດ" (ຂໍ້ 31), ແລະ "ຄຳສັ່ງ" (ຂໍ້ 32) ຂອງພຣະອົງນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນວິທີທາງທີ່ຈະໄດ້ຮັບພຣະຄຸນ, ແຕ່ມັນເກີດມາຈາກ
 ພຣະຄຸນຕ່າງໆ. ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງຄຳສອນຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າວິທີແຫ່ງຄວາມຮັກ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຂອບ
 ພຣະຄຸນນັ້ນເປັນແນວໃດ ເມື່ອຕອບສນອງຕໍ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ! ພຣະເຈົ້າປາຖນາສເມີມາ ແລະ ຈະປາຖນາຕລອດໄປ ໃຫ້ປະຊາ
 ຊົນຂອງພຣະອົງຮູ້ວິທີດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຮັກ ແລະ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອບພຣະຄຸນເພື່ອຕອບສນອງຕໍ່ພຣະຄຸນນັ້ນ. ພວກເຮົາປະຕິບັດ
 ຕາມຄຳສອນຂອງພຣະອົງ ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນຖືກບັງຄັບ, ແຕ່ຍ້ອນຄວາມໄວ້ວາງໃຈທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງ ແລະການນະມັດສະ
 ການດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ. ພວກເຮົາຕິດຕາມພຣະອົງດ້ວຍສຸດທິວິນິຍານ, ສຸດຄວາມຄິດ ແລະ ສຸດກຳລັງຂອງພວກ
 ເຮົາ (ມາຣະໂກ 12:30). ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຕິດຕາມພຣະເຈົ້າພຽງແຕ່ດ້ວຍເຈດຈຳນົງ ຫຼືການກະທຳທີ່ເກີດຈາກການຖືກບັງຄັບ ຫຼືຄວາມ
 ຍ້ານກົວເທົ່ານັ້ນ; ແຕ່ພວກເຮົາຕິດຕາມພຣະອົງດ້ວຍທິວໃຈຂອງພວກເຮົາ. ເມື່ອພຣະເຈົ້າປະທານຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ພວກເຮົາ, ການ
 ຕອບສນອງຂອງພວກເຮົາກໍເປັນໄປຢ່າງເຕັມທີ່ ແລະບໍ່ມີເງື່ອນໄຂໃດໆ. ແລະ ການເຊື່ອຟັງທີ່ມາຈາກໃຈຈິງ. ເນື່ອງຈາກພວກເຮົາຮູ້
 ວ່າ ມີພຽງແຕ່ໃນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ມີຊີວິດ, ພ້ອມຄວາມສົມບູນ ແລະເສລີພາບ, ພວກເຮົາຈຶ່ງອະທິຖານວ່າ: "ຂໍຊົງໂຜດຊ່ວຍຂ້າພະ
 ອົງໃຫ້ເຂົ້າໃຈກົດບັນຍັດຂອງພຣະອົງ, ແລະຂ້າພະອົງຈະເຊື່ອຟັງ ແລະປະຕິບັດຕາມດ້ວຍສຸດໃຈ" (ເພງສັຣເສີນ 119:34). ຜູ້ຂຽນ
 ເພງສັຣເສີນໄດ້ອະທິຖານຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງເປີດສະຕິປັນຍາຂອງລາວ ເພື່ອໃຫ້ລາວຮູ້ວ່າຄວນເຮັດສິ່ງໃດ; ບັດນີ້ ລາວໄດ້ອະທິຖານຂໍ
 ໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳຕໍ່ເຈດຈຳນົງຂອງລາວ ໂດຍປຸກເລົ້າພະລັງໃນຈິດວິນິຍານຂອງລາວໃຫ້ເຄື່ອນໄຫວເພື່ອໃຫ້ລາວສາມາດປະຕິບັດ
 ສິ່ງນັ້ນໄດ້. ຄວາມປາຖນາອັນແຮງກ້າຂອງລາວແມ່ນການ "ຢູ່ໃນເສັ້ນທາງ" ແຫ່ງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພາະລາວມີ "ຄວາມ
 ຊົມຊື່ນຍິນດີ" ໃນສິ່ງນັ້ນຢ່າງແທ້ຈິງ (ຂໍ້ 35). ອັດສາວິກໂປໂລໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ: "ເພາະວ່າແມ່ນພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊົງກະທຳການຢູ່ພາຍ
 ໃນເຈົ້າທັງຫຼາຍ ໃຫ້ມີໃຈປາຖນາແລະໃຫ້ເຮັດໄປເພື່ອຊອບພຣະທັຍຂອງພຣະອົງ." (ຟິລິບປອຍ 2:13). ຈິດໃຈ, ທິວໃຈ ແລະເຈດຈຳ
 ນົງຂອງພວກເຮົາມີບົດບາດແນວໃດໃນການເຊື່ອຟັງນ້ຳພຣະທັຍຂອງພຣະເຈົ້າ?

3. ເພງສັຣເສີນ 119:36-40 ຈົ່ງປາຖນາຕິດຕາມພຣະເຈົ້າໃຫ້ເໝືອກວ່າທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງ.

36. ຂໍຊົງໂນ້ມໃຈຂ້າພະອົງໃນບັນດາພຣະໂອວາດຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ແມ່ນໃນທາງໂລບກຳໄຮ. 37. ຂໍຊົງທັນນັຍຕາຂອງຂ້າພະອົງ
 ໄປຈາກການມອງເບິ່ງສິ່ງອະນິຈັງ ແລະຂໍຊົງສງວນຊີວິດຂອງຂ້າພະອົງໃນທາງຂອງພຣະອົງ. 38. ຂໍຊົງຢືນຢັນພຣະສັນຍາຂອງພຣະ
 ອົງກັບຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ຍ້ານກົວພຣະອົງ. 39. ຂໍຊົງຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຈາກການເຍາະເຍີ້ຍ ຊຶ່ງຂ້າພະອົງຍ້ານກົວນັ້ນໄປເສັ້ງ
 ເພາະກົດໝາຍຂອງພຣະອົງນັ້ນດີ. 40. ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະອົງຄຳນຶງເຖິງຂໍ້ບັງຄັບຂອງພຣະອົງໂດຍຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງ ຂໍຊົງ
 ສງວນຊີວິດຂອງຂ້າພະອົງ.

...ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນໄດ້ເນັ້ນໜ້າຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ ເຮົາຄວນຫຼີກລ້ຽງການດຳເນີນຊີວິດທີ່ຂາດສະມາທິ ຫຼື ວອກແວກກັບສິ່ງທີ່ບໍ່ສຳ
 ຄັນດ້ວຍທຸກວິທີທາງ. ລາວປາຖນາທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າສິ່ງອື່ນໃດທັງໝົດ. ສິ່ງລໍ້ໃຈທີ່ເປັນອັນຕະລາຍສອງຢ່າງຊຶ່ງລາວໄດ້
 ຫຼີກລ້ຽງນັ້ນຍັງຄົງລ້ລວງ ແລະເຮັດໃຫ້ເຮົາຫຼົງທາງໃນທຸກມື້ນີ້, ນັ້ນຄື: ການສແວງຫາຊັບສົມບັດທາງວັດຖຸແລະການເບິ່ງຫຼືໃສ່ໃຈໃນສິ່ງ
 ທີ່ບໍ່ມີຄ່າ. ຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສີນນັ້ນ ເໝາະສົມຢ່າງຍິ່ງສຳລັບຄົນໃນສະຕະວັດທີ 21 ວ່າ: "ຂໍຊົງໂນ້ມໃຈຂ້າພະອົງໃນ
 ບັນດາພຣະໂອວາດຂອງພຣະອົງ ແລະບໍ່ແມ່ນໃນທາງໂລບກຳໄຮ" (ຂໍ້ 36). ພຣະຄຳພີໄດ້ຢືນຢັນຊ້ຳແລ້ວຊ້ຳອີກເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າ
 ຄວາມສັມພັນຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ຊັບສົມບັດທາງວັດຖຸ ແມ່ນກຸນແຈສຳຄັນໃນການເຂົ້າໃຈຄວາມສັມພັນຂອງເຮົາທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ນຶ່ງໃນການ

ຕໍ່ສູ້ທີ່ສໍາຄັນ ຊຶ່ງຊາວຄຣິສະຕຽນໃນອາເມຣິກາເໜືອຕ້ອງປະເຊີນ ກໍຄືຄວາມຂັດແຍ້ງລະຫວ່າງຄວາມໂລບ ແລະຄວາມໃຈກວ້າງ. ເຮົາມີຄວາມເຕີບໂຕທາງຝ່າຍຈິດວິນຍານຫຼາຍສຳໃດໃນເຮືອງຄວາມໃຈກວ້າງ? ສິ່ງໃດທີ່ຈະທຳລາຍອິດທິພົນຂອງວັດຖຸນິຍົມທີ່ມີຕໍ່ຈິດໃຈຂອງເຮົາ ແລະຊ່ວຍນຳພາເຮົາໄປສູ່ຄວາມເຕີບໂຕທາງວິນຍານ? ຄຳຕອບຄືຫົວໃຈທີ່ຕອບສນອງຕໍ່ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ທັນຫົວໃຈນັ້ນມາຫາພຣະທັມຂອງພຣະອົງ. ມີພຽງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນທີ່ສາມາດໃຫ້ທິດທາງ ແລະ ແຮງຈູງໃຈທາງວິນຍານ ເພື່ອນຳພາການຍ່າງໃນເສັ້ນທາງຊີວິດ (ສພສ. 4:11-19) ແລະ ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງເຮົາໂນ້ມອງໄປໃນການປະຕິບັດຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ເຮົາຕ້ອງບຳລຸງລ້ຽງຫົວໃຈໃຫ້ມີຄວາມຈົບຮັກພັກດີຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງສຸດໃຈ. ຈົ່ງຊົມຊືມໃນຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງຊີວິດໃນພຣະອົງ ແລະ ໃຫ້ພຣະອົງຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຄວາມດຶງດູດໃຈຂອງສິ່ງທີ່ "ໄຮ້ຄ່າ" ຊຶ່ງມີຢູ່ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍໃນໂລກອ້ອມຕົວເຮົາ (ເພງສັດເສີນ 119:37)-ເວົ້າອີກຢ່າງນຶ່ງກໍຄື ສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າແທ້ຈິງ. ຂໍຢ່າໃຫ້ເຮົາຖືກດຶງດູດຄວາມສົນໃຈໄປຫາສິ່ງທີ່ບໍ່ມີຄຸນຄ່າເລີຍ! ຖ້າເຮົາຕ້ອງການໃຫ້ຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າຝັງຮາກເລິກຢູ່ໃນຊີວິດຂອງເຮົາ, ກ່ອນອື່ນໝົດເຮົາຕ້ອງຖອນຮາກຄວາມຮັກທີ່ມີຕໍ່ໂລກນີ້ອອກໄປເສັ້ນກ່ອນ. ພຣະເຢຊູໄດ້ເຕືອນເຮົາວ່າ ສາຍຕາສາມາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຈິດໃຈໄດ້ (ມັດທາຍ 6:22-23). ສິ່ງໃດທີ່ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເຮົາ, ສິ່ງນັ້ນກໍຈະດຶງດູດຄວາມຮັກຂອງເຮົາໄປໃນທີ່ສຸດ. ເຮົາຕ້ອງການການຍັບຢັ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ ພຣະຄຸນທີ່ຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາຈົດຈຸຢູ່ກັບພຣະອົງດ້ວຍຄວາມຄາດຫວັງ ແລະການເຊື່ອຟັງ. ເມື່ອໄດ້ຮັບຮູ້ເຖິງສິ່ງລົບກວນທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຈິດວິນຍານແລ້ວ, ອາລົມໃນຄຳອະທິຖານຂອງຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນກໍປ່ຽນໄປຢ່າງກະທັນຫັນ. ລາວໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການລົງມືປະຕິບັດ. ລາວທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ພຣະວັດຈະນະຫຼື ພຣະສັນຍາແຫ່ງຄວາມຊອບທັມຂອງພຣະອົງສຳເລັດຜົນແກ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ (ເພງສັດເສີນ 119:38-40). ຄວາມປາຖນາທີ່ຈະຕິດຕາມພຣະເຈົ້າເໝືອກວ່າສິ່ງອື່ນໃດນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີເມື່ອໃຈຂອງເຮົາມີທ່າອງໄປໃນທາງນັ້ນ: ແລະມັນແມ່ນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຊ່ວຍຊີ້ຈິດໃຈຂອງເຮົາໄປໃນທິດທາງດັ່ງກ່າວ. ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສັນຍາໄວ້ນັ້ນ ຄືສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງອະທິຖານຂໍ. ເຮົາບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງປາຖນາຂໍຫຼາຍກວ່ານັ້ນ ແລະ ກໍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຖ່ອມຕົວຈົນເກີນໄປທີ່ຈະຂໍໜ້ອຍກວ່ານັ້ນ. ເມື່ອສະຫຼຸບແລ້ວ, ສິ່ງສຳຄັນທີ່ສຸດຄືຄຳຮ້ອງທູນທີ່ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນໄດ້ກ່າວຊ້ຳສອງຄັ້ງວ່າ: "ຂໍປະທານຊີວິດແກ່ຂ້ານ້ອຍ" (ຂໍ 37, 40). ເສັ້ນທາງແຫ່ງການເຊື່ອຟັງຄືເສັ້ນທາງທີ່ເຮົາຈະໄດ້ສຳຜັດກັບອິດສະຣະພາບໃນການເຂົ້າຮ່ວມກັບພຣະເຈົ້າໃນວຽກງານຂອງພຣະອົງ. ເສັ້ນທາງແຫ່ງການອຸທິດຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າໂດຍບໍ່ມີສິ່ງໃດມາລົບກວນນັ້ນ ຄືວິຖີແຫ່ງການນະມັດສະການ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງຊົງນຳພາເຮົາໃຫ້ດຳເນີນໄປຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງ. ທັງໝົດນີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ເມື່ອເຮົາໄດ້ຍິນພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວ. ເຮົາຈະສ້າງຈິດໃຈທີ່ອຸທິດຕົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງໝົດຫົວໃຈໄດ້ແນວໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ເມື່ອເຈົ້າຄົ້ນພົບສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ເຈົ້າເຮັດ, ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປກໍຈະຊັດເຈນຂຶ້ນ: ຈົ່ງລົງມືປະຕິບັດຕາມນັ້ນ! ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

- ມຸມມອງທີ່ມີຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.** ເທື່ອສຸດທ້າຍທີ່ເຈົ້າຮູ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວຕໍ່ເຈົ້ານັ້ນແມ່ນເມື່ອໃດ? ເຈົ້າໄດ້ຕອບສນອງແນວໃດ? ຖ້າຫາກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຊື່ອຟັງ, ຈົ່ງຈັດການເຮືອງນີ້ກັບພຣະເຈົ້າໃນຕອນນີ້ເລີຍ. ເຈົ້າຄິດວ່າພຣະເຈົ້າຈະສອນຫຍັງກ່ຽວກັບພຣະອົງເອງ?
- ມຸມມອງທີ່ມີຕໍ່ຕົນເອງ.** ການກະທຳໃດທີ່ສະແດງເຖິງການເຊື່ອຟັງ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຕ້ອງການໃຫ້ເຈົ້າເຮັດໃນມື້ນີ້? ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນມີຄວາມໝາຍ ຫຼື ຜົນກະທົບແນວໃດຕໍ່ຕົວເຈົ້າ? ຈາກນັ້ນ, ຈົ່ງທູນຂໍກຳລັງຈາກພຣະອົງເພື່ອຈະໄດ້ປະຕິບັດສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນໃຫ້ສຳເລັດ.
- ມຸມມອງທີ່ມີຕໍ່ຜູ້ອື່ນ.** ພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງໂອກາດອັນໃດຕໍ່ໜ້າຄຣິສະຕະຈັກຂອງເຈົ້າ? ພວກເຈົ້າຈະຕອບສນອງດ້ວຍການເຊື່ອຟັງຮ່ວມກັນແນວໃດ? ຈົ່ງຮ່ວມກັບສະມາຊິກຄົນອື່ນໆເພື່ອອະທິຖານກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ ແລະຕັ້ງໃຈທີ່ຈະເຮັດຕາມສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເປີດເຜີຍ.

ອຸປຸຖຸມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA